

۷ اصل اساسی کاشی کاری کف و دیوار

سطوح تمام‌شده‌ی یک ساختمان نشان‌دهنده جنبه زیبایی‌شناسی آن هستند. اگر این سطوح از هر لحاظ مطلوب باشند آنگاه باعث افتخار طراحان و معماران می‌شود. یک ساختمان مفید بدون سطوح تمام‌شده‌ی خوب مانند یک زن زیبا است که با جامه‌ای سیاه بر تن دارد. همه می‌دانند که او زیر این سیاهی حضور دارد اما هیچ کس زیبایی‌اش را تحسین نخواهد کرد.

به دلایل زیادی کاشی یک گزینه‌ی خوب برای سطح تمام‌شده‌ی کف و دیوار و ... است. کاشی‌ها در رنگ‌ها، شکل‌ها، اندازه‌ها و کیفیت‌های مختلفی وجود دارند. این شرایط انعطاف‌پذیری بیشتری را در اختیار معماران و طراحان برای رسیدن به ظاهری دل‌چسب و متعادل قرار می‌دهد.

کاشی کاری نامناسب یک فاجعه است و بنابراین لازم است قبل از شروع هرگونه کاشی کاری برنامه ریزی مناسبی در محل انجام شود.

آیا تا به حال شده است که به یک ساختمان بروید و تعجب کنید که چرا کاشی کار از الگوی منظم و تعریف شده ای پیروی نکرده است، یا چرا درزهای کاشی منظم نیستند؟ می توانید کل زمان خود را برای حل پازل پیدا کردن یک الگوی خوب در آنجا صرف کنید. این چیز خوبی نیست، زیرا ذهن شما باید آسوده باشد، زندگی به اندازه ای کافی پازل برای حل کردن دارد! از طرف دیگر وقتی به یک کاشی کاری نگاه می کنید و الگوی منظمی در آن می بینید، ذهن شما از ارزیابی کار به آن شکل پریشان کننده دست می کشد.

من قصد دارم در مورد اصول پایه ای که باید در یک کاشی کاری خوب رعایت شود صحبت کنم.

کیفیت مناسب مصالح

تأکید شما باید بر روی انتخاب و استفاده از بهترین مصالح باشید؛ مثلاً گوشه های کاشی نباید ورقه شده باشند یا قبل از نصب نباید ترک داشته باشد. بسته به کاربری ساختمان ضخامت کاشی و مصالح باید به درستی انتخاب شود. کاشی های کاملاً شیشه ای برای اتاق های نشیمن مناسب هستند، در حالی که کاشی های گرانیته ممکن است برای ورودی ها یا دیگر نقاطی که در معرض تغییرت آب و هوا هستند مناسب تر باشد. از کاشی هایی که به سرعت تحت تأثیر رفت و آمد زیاد قرار می گیرند، استفاده نکنید.

همچنین باید اطمینان حاصل شود که کاشی ها دارای نقص کارخانه ای نباشند. ممکن است کاشی هایی با طول نابرابر (با تغییرت حدود ۱ تا ۲ میلی متر در ابعاد) در یک بسته وجود داشته باشد. چنین کاشی هایی معمولاً برای کاشی کارها مشکل ساز هستند. همچنین بعضی از کاشی ها انحنا دارند یا در هنگام عرضه تغییر رنگ داده اند. تمام مصالح دارای نقص باید برگشت داده شوند.

همچنین چسب کاشی، بست‌ها و سیمان استفاده‌شده برای چیدن کاشی‌ها باید دارای کیفیت خوبی باشد. مخلوط سیمان یا چسب باید از مقاومت کافی برخوردار باشد، کفپوش کف باید کاملاً استاندارد باشد و بست‌ها (در صورت استفاده) باید به‌خوبی نصب شده باشند.

نیروی انسانی

کاشی کارها درجه‌بندی دارند. حقیقت این است که کاشی کارها نسبت به دیگران از نظر دقت، تجربه و تعهد به کیفیت کار بهتر هستند. بعضی از کاشی کارها هنگام بریدن کاشی‌ها بی‌دقتی می‌کنند و باعث بی‌نظمی کاشی‌ها می‌شوند. یک کاشی کار خوب کاشی‌ها را در یک خط منظم و بدون بی‌نظمی در درزهای دوغاب ریزی شده کار می‌کند. کاشی کار باید مطمئن شود که ابزار کافی مانند شاغول، تراز لیزری، ابزار برش مناسب، اسپیسر و ... در اختیار دارد.

همچنین کاشی کار باید مطمئن شود که کاشی‌ها کاملاً تراز هستند و در محل درزها دارای برجستگی یا فرورفتگی نیستند. در محل بازشوها یا تورفتگی‌های دیوارها برای تأسیسات، کاشی کار باید برش‌های منظمی بزند؛ مثلاً با استفاده از دستگاه‌های برش الماسه، می‌توان سوراخ‌های دقیقی روی کاشی‌ها ایجاد کرد. کاشی کار باید در کار خود صبور باشد.

کیفیت نظارت

فرقی نمی‌کند که کار یک کاشی کار چقدر خوب باشد، کار او بازهم نیاز به نظارت و کنترل دارد. ممکن است کاشی کار مجبور شود که کاری را بر اثر فشار کارفرما به‌صورت فشرده انجام دهد؛ مثلاً ممکن است به دلیل خستگی اقدام به نصب یک کاشی با برش نامناسب کند. نظارت باید به دنبال چنین ایراداتی باشد.

نقشه‌ی الگوی کاشی کاری

الگوهای کاشی کاری مختلفی وجود دارد که ممکن است توسط معمار ارائه شده باشد. باید یک نقشه وجود داشته باشد که الگوی کاشی کاری را بسته به شکل دیوار یا کفی که کاشی می‌شود ارائه دهد. این کار به کاشی کار در مورد کاری که می‌کند، ایده می‌دهد.

کنترل راست بودن دیوار قبل از شروع کار کاشی کاری

این موضوع به این دلیل مهم است که کاشی کاری باعث نمایان شدن عیب‌هایی همچون صاف نبودن دیوارها می‌شود. همچنین وقتی گوشه‌های دیوار گونیا نباشند، ممکن است کاشی کاری خوب از آب در نیاید. بعد از کنترل مستقیم بودن دیوارها، کاشی کار و ناظر باید حاشیه‌ی خطا و روش اصلاح را تعیین کنند. اگر حاشیه‌ی خطا کوچک باشد می‌توان آن را با تغییر ضخامت چسب کاشی اصلاح کرد؛ اما اگر خیلی زیاد باشد می‌توان با آستر اضافی یا تخریب اقدام به اصلاح عیب کرد.

از برش‌های کوچک در لبه‌ها اجتناب کنید

معمولاً برش‌های کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر در لبه‌های دیوارها یا کف‌ها ناخوشایند است. اولاً برش‌های کوچک معمولاً مشکل‌ساز هستند و ممکن است ضایعات به همراه داشته باشند. از طرف دیگر این برش‌ها از نظر بصری خوشایند نیستند.

کاشی کارها باید محاسباتی انجام دهند که معمولاً شامل پیدا کردن خط وسط کف یا دیواری است که باید کاشی شود. در اینجا دو حالت ممکن است اتفاق بیفتد، یا خط وسط کاشی با خط وسط کف یکی می‌شود و یا شیار (فاصله/ درز) بین دو کاشی مجاور با خط وسط دیوار یا کف یکی می‌شود. دیگر مزیت این خواهد بود که برش‌های مساوی در دو طرف خواهید داشت. این کار باعث می‌شود که کار متعادل به نظر برسد.

درزهای کاشی کاری و دوغاب ریزی

کار دوغاب ریزی تقریباً به همان اهمیت کاشی کاری است. مصالح دوغاب ریزی باید غیر منبسط شوند و فرد دوغاب ریز باید بسیار با دقت و بامهارت باشد. در مورد کاشی‌های دیوار، معمولاً در صورتی که دوغاب کاملاً شیار را پر نکند زیباتر به نظر می‌رسد. اگر بخواهید شیار کاملاً پر شود باید این کار بسیار دقیق انجام شود. دقت دوغاب ریزی بسیار مهم است.

وقتی که کاشی‌ها باید به هم نزدیک باشند، چفت بودن کاشی‌ها بسیار مهم خواهد بود. می‌توان از دوغاب کمی برای پوشاندن خلأهای احتمالی موجود استفاده کرد.

مترجم: علی اکبر خلیلی

منبع:

<http://www.structville.com/Y/012018-basic-principles-of-good-floor-and.html>